

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 18068/2022
20.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Благоје С. Стошић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 178/2021 од 11.01.2022. године, у седници одржаној 20.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 178/2021 од 11.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 178/2021 од 11.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 228/18 од 09.10.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је записник са споразумом за одређивање накнаде за експроприсано земљиште Општинске управе Владичин Хан, Одељење за урбанизам, имовинскоправне, комуналне и грађевинске послове бр. 465-399/2011-04 од 23.05.2011. године апсолутно ништав, супротан принудним прописима и јавном поретку и да не производи правно дејство. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили на име разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за јавно грађевинско земљиште, а по записнику са споразумом за одређивање накнаде за експроприсано земљиште Општинске управе Владичин Хан Одељење за урбанизам, имовинскоправне, комуналне и грађевинске послове бр. 465-399/2011-04 од 23.05.2011. године за преузето јавно грађевинско земљиште на власничком делу од 1/1 и то за кп бр. ..., грађевинска парцела у површини од 676 м², кп.бр. .. грађевинска парцела у површини од 307 м², кп.бр. ..., грађевинска парцела у површини од 186 м² уписане у ЛН бр. .. КО ... од ранијег власника, овде тужиле, исплати износ од 423.178,00 динара са законском затезном каматом од 19.02.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 124.027,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 178/2021 од 11.01.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија (став 2).

Поступајући на основу наведене законске одредбе Врховни касациони суд је закључио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање није од општег интереса већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног правног односа тако што је утврђено да је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у градско грађевинско земљиште, те да ова промена није евидентирана у катастру непокретности приликом експропријације земљишта. Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за градско грађевинско земљиште израженог у судским одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, по којима суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом Пореске управе већ је вештачењем, као доказним средством предвиђеним Законом о парничном поступку висина накнаде одређена применом тржишне вредности експроприсане непокретности. Правноснажне одлуке ревизијског суда и другостепених судова, којима је другачије одлучено о истом правном питању, а на које се тужени позива у ревизији, без утицаја су на другачије одлучивање, јер одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, те се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари.

Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско првим споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости и исплате поднета је 19.02.2018. године, а вредност предмета спора у тужби је 50.000,00 динара. Поднеском од 10.07.2020. године, тужилац је преиначио тужбу и као вредност предмета спора означио износ од 423.178,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**